

Inż. 280/70

ŁOPATKA SKŁADANA

OPIS I UŻYTKOWANIE

WARSZAWA

1971

TREŚĆ

	Str.
1. Zastosowanie	5
2. Opis techniczny	5
3. Użytkowanie	8
4. Przechowywanie i przewożenie	9
5. Zamontowanie łącznika	11
6. Części zamienne	12

1. ZASTOSOWANIE

Łopatka składana piechoty w pokrowcu stanowi wyposażenie indywidualne żołnierzy. Jest ona przeznaczona do prac ziemnych, może również służyć jako 50 cm miara, zgodnie z cechą znajdującą się na zewnątrz w pobliżu gałki.

2. OPIS TECHNICZNY

Łopatka składana jest produkowana w dwu wariantach. W skład kompletu wchodzi:

wariant I

- łopatka składana (rys. 1);
- pokrowiec brezentowy (odmiana A rys. 4);

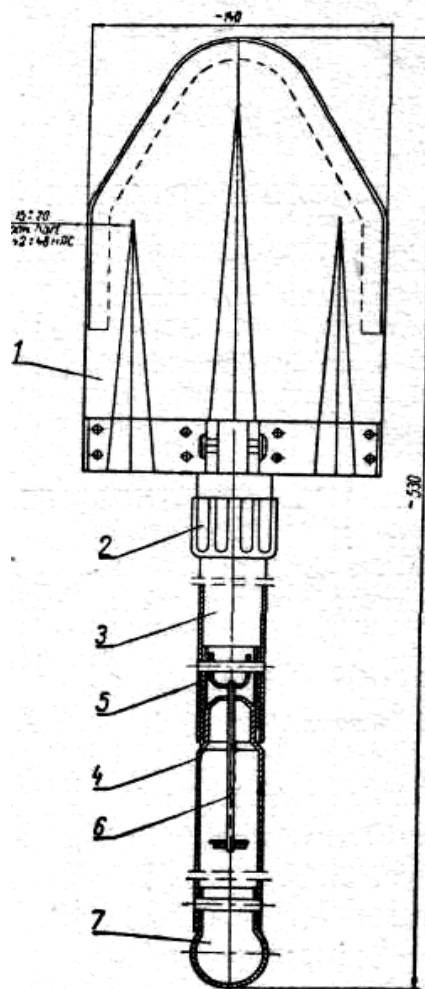
wariant II

- łopatka składana (rys. 2);
- pokrowiec brezentowy (odmiana B rys. 4);
- kilof (5, rys. 2).

Ciężar łopatki:

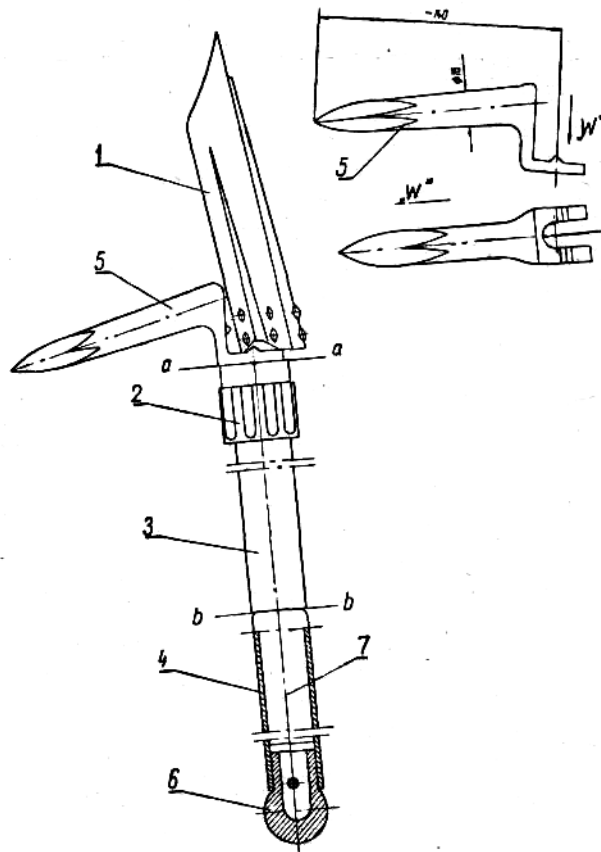
- bez pokrowca i kilofa około 1 kG;
- z pokrowcem i kilofem około 1,3 kG.

Kilof (5, rys. 2) i gałka wkręcana (6) mają zastosowanie tylko w wariacie II. Sposoby użycia łopatki oraz wymiary są przedstawione na rys. 3.

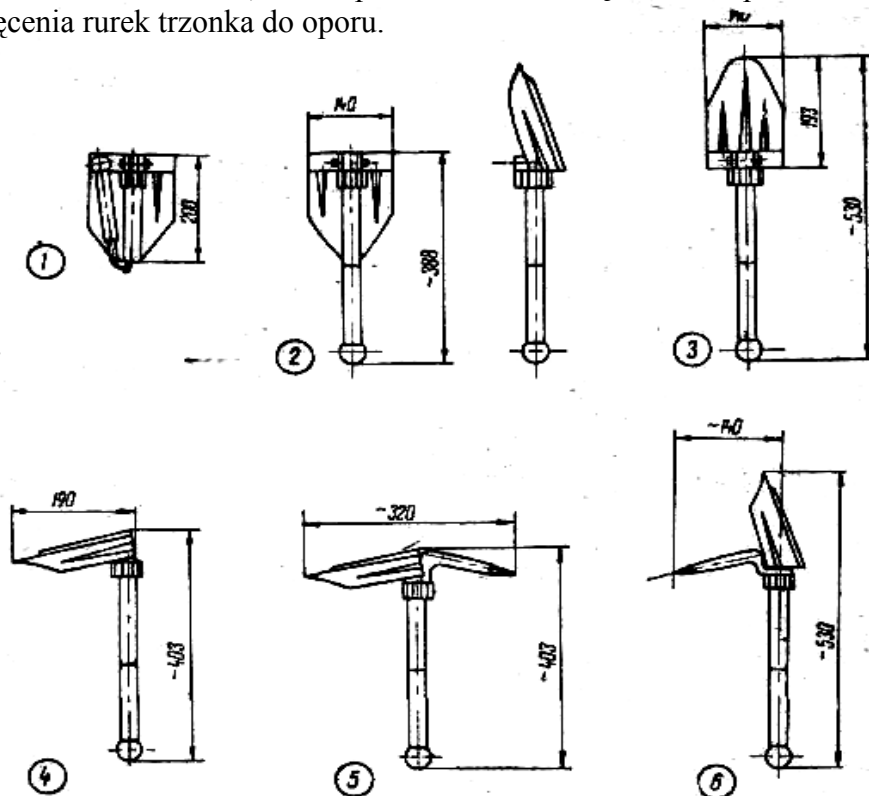
Rys. 1. Łopatka składana (bez kilofa):

1 - brzeszczot; 2 - nakrętka dociskowa; 3 - rurka I trzonka; 4 - rurka II trzonka; 5 - zaczep;
6 - linka stalowa; 7 - gałka stała.

Rys. 2. Łopatka z kilofem:

1 - brzeszczot; 2 - nakrętka dociskowa; 3 - rurka I trzonka; 4 - rurka II trzonka; 5 - kilof; 6 - gałka wkręcana; 7 - przestrzeń na wkład; a—a - powierzchnia dokręcenia do oporu nakrętki dociskowej; b—b - miejsce skręcenia rurek trzonka do oporu.

Rys. 3. Sposoby użycia łopatki:

1, 2 - łopatka w stanie złożonym do przenoszenia w pokrowcu; 3 - łopatka w stanie rozłożonym do przenoszenia w pokrowcu lub do pracy; 4 - położenie łopatki do pracy „motyka”; 5 - położenie łopatki do pracy kilofem i „motyka”; 6 - położenie łopatki do pracy kilofem

3. UŻYTKOWANIE

Łopatką składaną można wykonywać następujące prace:

- rozdrabniać i przemieszczać grunt, darninę śnieg itp.;
- przemieszczać gruz, pokruszone kamienie, zmarznięty grunt, lód itp.;
- przecinać drobne korzenie krzewów i drzew.

Nie wolno natomiast:

- rozdrabniać zmarzniętego gruntu;
- rozdrabniać kamieni, cegieł, betonu itp.;
- przecinać drewna, grubych korzeni lub gałęzi bokiem brzeszczotu;
- uderzać w inne twarde przedmioty.

Grunt zmarznięty oraz bardzo zwarty można rozdrabniać tylko kilofem. Przed przystąpieniem do pracy łopatką należy:

- usztywnić brzeszczot lub kilof przez dokręcenie nakrętki dociskowej do oporu w miejscu oznaczenia a—a na rys. 2;
- połączyć mocno trzonek przez skręcenie rurki I z rurką II do oporu w miejscu oznaczenia b—b rys. 2.

Do połączenia rurek I i II służy specjalny gwint lewo-skrotny, zgodnie z cechami znajdującymi się na powierzchni zewnętrznej rurek I i II w pobliżu oznaczenia b—b.

Części (zespoły) łączone powinny być skręcone do oporu. Wówczas funkcjonują one właściwie i nie ulegają przedwczesnemu zużyciu.

Łopatką może być używana również wtedy, gdy linka stalowa (6, rys. 1) zostanie zerwana z przyczyn naturalnych. Należy z nią wówczas postąpić tak, jak podano w pkt. 5 niniejszej instrukcji. Nieobcięcie końców zerwanej linki sprawia, że jej druty dostają się między zwoje gwintu podczas skręcania na odcinku g (rys. 5), niszczą połączenie oraz uniemożliwiają poprawne skręcenie trzonka.

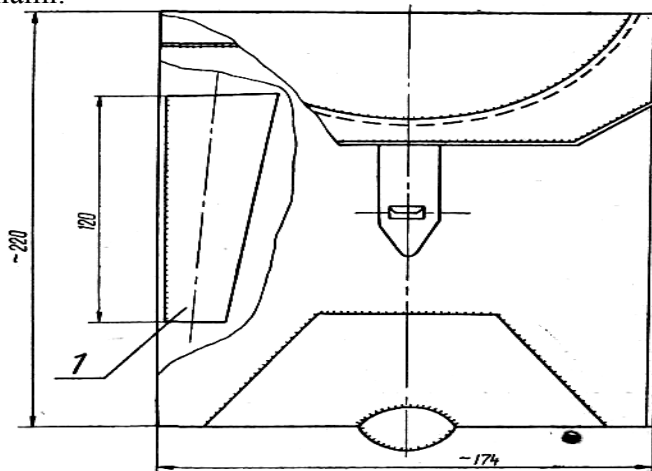
Po zakończeniu pracy należy powierzchnię zewnętrzną łopatki oraz gwinty oczyścić z obcych ciał (piasku itp.).

4. PRZECHOWYWANIE I PRZEWOŻENIE

Łopatkę składaną można przechowywać w stojaku w pokrowcu (rys. 4) lub bez.

Przed przechowywaniem (składowaniem) łopatki powinny być oczyszczone i zakonserwowane (zwłaszcza miejsca nie pokryte farbą), zgodnie z ogólnie przyjętymi zasadami.

Łopatki można przewozić dowolnymi środkami transportu, lecz w opakowaniu (najlepiej w skrzyniach drewnianych) całkowicie zabezpieczającym przed wpływami atmosferycznymi i ewentualnymi uszkodzeniami drewnianych) całkowicie zabezpieczającym przed wpływami atmosferycznymi i ewentualnymi uszkodzeniami.

Rys. 4. Pokrowiec brezentowy:

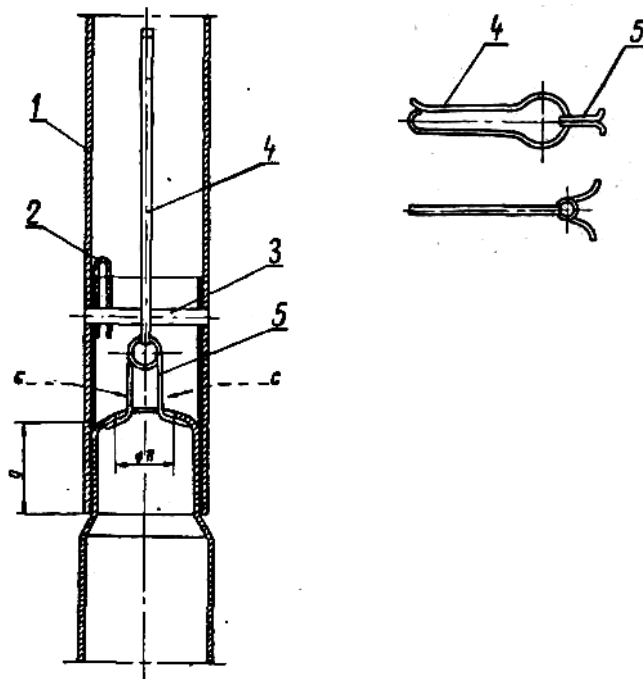
odmiana A - pokrowiec bez gniazda na kilof;

odmiana B - pokrowiec z gniazdem na kilof;

1 - gniazdo na kilof.

5. ZAMONTOWANIE ŁĄCZNIKA

Zamontowanie łącznika ma na celu zastąpienie zerwanej linki lub jej wymianę na łącznik.

Rys. 5. Łącznik w położeniu zastępującym zerwaną linkę stalową:

a - położenie łącznika; b - łącznik;

1 - rurka I trzonka; 2 - zaczep; 3 - sworzeń; 4 - zatrask; 5 - sprężyna.

Przygotowanie trzonka:

- odciąć końce linki zerwanej, które wystają na zewnątrz rurek I i II trzonka (3 i 4, rys. 1): część linki wystającej z rurki II pociągnąć do oporu i obciąć tuż przy otworze w rurce II; podobnie postąpić z linką nie zerwaną;
- w rurce II należy otwór $\text{Ø } 8\text{--}10$ powiększyć do wymiaru $\text{Ø } 11$ (rys. 5);
- w rurce I należy zaczep (5, rys. 1) odwrócić o 180° i zgnieść do położenia (2, rys. 5) za pomocą wkrętaka o długości około 200 mm.

Zamontowanie łącznika (rys. 5):

- rurki I i II oraz łącznik (b) położyć obok siebie;
- sprężynę łącznika (5) ująć w szczypce w miejscu c—c i włożyć stroną jednego „wąsa” w otwór $\text{Ø } 11$;
- zatrask łącznika (4) nałożyć stroną rozdzielną na sworzeń (3, rys. 5).

Łącznik wyprodukowano w 1958 r. Jest on w punktach zaopatrzenia lub u użytkowników, którzy zamontują go we własnym zakresie.

6. CZĘŚCI ZAMIENNE

Nr rys. wg dok. techn.	Nazwa części	Liczba szt. w kpi.
Ł.01.04.00	Łącznik	1
Ł.01.05.00	Kilof	1
Ł.01.03.04a	Gałka wkręcana	1
Ł.02.00.00	Pokrowiec brezentowy odmiana A	1
Ł.03.00.00	Pokrowiec brezentowy odmiana B	1